

hjemmelige Ægteffab. Verdi: Troubadouren. Salt 1 ny og 15 ældre, tilsammen 16 Operaer og Syngestykker.

Den efter det Bemærkede som Nyhed opførte Opera „Sphigenia paa Lauris“ vandt en til dens høje musikalske Værd svarende varm Deltagelse fra Publikums Side.

Af de paany indstuderede Arbejder skal særlig fremhæves Weyfes „Sovebrikken“, der gjenoptoges paa 100 Mars Dagen for Komponistens Fødsel, „Wilhelm Tell“ af Rossini, „Bostillonien i Lonjumeau“ af Adam og „Det hemmelige Ægteffab“ af Cimarosa.

Af Balletter ere opførte:

a) Nyhed: Weyfes Minde. b) Ældre Arbejder: Blomsterfesten i Genzano. Fjernt fra Danmark Kermessen i Brugge. La Ventana. Eviægernes paa Amager. Mandarinens Døttre. Napoli. Scandinavisk Kvadrille. Loreadoren. Trymskviden. Baldemar.

Salt 1 ny og 11 ældre, tilsammen 12 Balletter foruden enkelte mindre Dandsse, alle af Hofballetmester Bournonville. Særlig skal „Napoli“ fremhæves, der d. 13de Oktober oplevede den 150de Forestilling.“

111) V. C. Med Hensyn til den økonomiske Bestyrelse af Theatret har Udvalget fundet Anledning til at forespørge Ministeren, om man deri havde paatænkt at gjøre nogen Forandring. I denne Anledning har Ministeren i Skrivelse af 6te November 1874 givet det tilfredsstillende Svar, „at man maa anse det for lidet ønskeligt under Tidsforhold som de nærværende, hvor Theatrets hele Materiel har maattet overflyttes fra den gamle til den nye Bygning og saamange nye Bestemmelser have maattet tages, som kræve Kundskab til og Erfaring i, hvorledes den tidligere Ordning har været, at foretage nogen Forandring i Theatrets økonomiske Bestyrelse, og at derfor en saadan heller ikke paatænkes.“

112) V. C. Budgettet for næste Theateraar gaar ud paa at kræve et aarligt Tilskud i 5 Aar af 80,000 Krønner. Af Hensyn til de i Anledning af Loven om Opførelsen af den nye Theaterbygning fremkaldte Forhold blev der ved Finantsloven for 1870—71 bevilget for et Tidsrum af 5 Aar 250,000 Rd., hvoraf der aarlig i hvert af de følgende 5 Finantsaar skulde udredes 50,000 Rd. Bel var en saadan Bevilling ikke bindende for Rigsdagen for dette Tidsrum, idet denne vilde have havt det i sin Magt aarlig at forandre denne Bestemmelse. Men denne Form for Bevillingen pøvede dog et moralsk Tryk paa Bevillingsmyndigheden, hvilket det endnu mere end de angivne i ethvert Fald omtvistelige Hensigtsmæssighedshensyn formentlig skylbes, at denne Bestemmelse, uagtet Reservecens gode Tilstand, er bleven opretholdt i det paagjældende Tidsrum. Man ser ikke nogen Grund for Bevillingsmyndigheden til paany at give Bevillingen under denne Form, og Udvalget er derfor enig i at indstille, at den Bevilling, der gives, ikke indeholder noget Løfte paa Fremtiden.

Udvalgets Flertal er af den Formening, at, forsaavidt Tilskud gives, dette herefter bør ydes af Statskassen, og at Theatret (jfr. nedenfor Nr. 114) derhos ved Forrentning og Tilbagebetaling af sin Gjæld til Sorø Akademi efterhaanden udløses af sit Forhold til dette. Man formener, at dette Akademi's Midler ville finde en mere gavnlig Anvendelse i Folkeoplysningens Tjeneste.